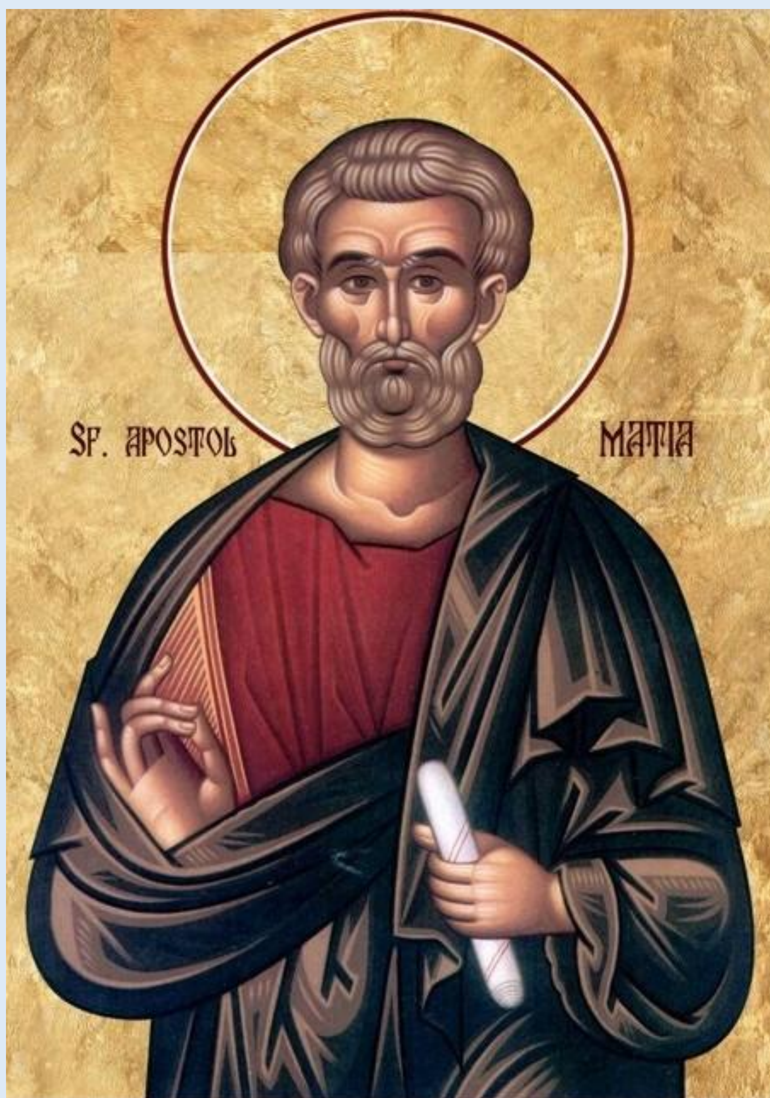
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Matia
(s.v. 9 august / s.n. 22 august)

Sfântul apostol Matia (s.v. 9 august / s.n. 22 august):

https://www.academia.edu/43931592/Sf%C3%A2ntul_apostol_Matia_9_august_

https://archive.org/details/sf.-ap.-matia-9-aug

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-ap-matia/238178270

***

Materiale despre Sfântul apostol Matia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ap-Matia-(9-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+apostol+Matia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Matia

***

Sfântul apostol Matia era unul dintre cei 70 de apostoli ai Domnului Hristos, care s-a numărat apoi cu cei 12 Sfinţi apostoli, în locul lui Iuda Iscarioteanul (Fapte 1, 26). După Învierea şi Înălţarea la cer a Domnului, ceata celor 12 apostoli fiind ne-împlinită, Sfântul apostol Petru, cel mai în vârstă dintre apostoli, a luat cuvântul, spunând că se cuvine a se împlini locul lui Iuda care Îl trădase pe Mântuitorul. După o veche tradiţie a Bisericii, el a predicat cuvântul Domnului în Etiopia, unde, fiind cumplit chinuit de păgâni, a fost ucis apoi cu pietre, dându-şi astfel sufletul în mâinile lui Hristos. Sfintele sale moaşte se păstrează astăzi la Trier, în Germania.

&&&

Troparul Sfântului apostol Matia, glasul al 3-lea: Sfinte apostole Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mie, celui ce cu laude cânt prăznuirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte apostole Matia, roagă-te ca să mi se dea din cer raza mântuirii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fără mijlocire vorbind cu Lumina cea mare, care s-a făcut una cu noi, te-ai arătat, mare soare, apostole, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Supunându-te legilor Stăpânului, fericite, cu mreaja limbii tale ai vânat marginile din adâncul necunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel dumnezeiesc, pentru bunătate voind a Se Întrupa din pântecele tău, Maică Fecioară, mă mântuieşte pe mine, tot omul, prea curată.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie o a despărţit lui Israel celui ce cu piciorul o a trecut; iar de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să-I cântăm, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împuternicindu-te, înţelepte, cu voirea cea începătoare de viaţă, ai putut răpi jafurile celui puternic şi a robi cu darul.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubind pe Învăţătorul şi slujind voinţei Lui celei Atotfăcătoare, izbăveşte de înşelăciune pe oameni, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine care împlineşti sfântă ceata ucenicilor, cea cu numărul de doisprezece, Duhul cel Atoatefăcător te-a ales pe tine, de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Avându-te pe tine ajutătoare şi folositoare, nu mă înspăimântez de năvălirile vrăjmaşilor, ci şi biruiesc cetele lor, Preacurată.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, căci cu odrăslire a ales preot; iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit Lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina …

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O Fire a Dumnezeirii, o Împărăţie şi o Domnie vestind, prea fericite, ai vânat adunările limbilor.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adusu-te-a pe tine Domnul la marea vieţii ca pe un cal ce tulbură apele cele amare ale mulţimii de zei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cuvântul cel dumnezeiesc ai ogorât inimile cele înţelenite şi ai făcut să strălucească dreapta credinţă şi cunoştinţa adevărului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Odorul Fecioriei şi locaşul Firii celei neîncăpute, luminează sufletul meu cel întunecat cu multe patimi.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, Taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Via cea Adevărată te-a întins ca pe o viţă mult roditoare pe tine, care lucrezi strugurele cel ce drege vinul cel mântuitor, pe care cei cuprinşi de necunoştinţă bându-l, fericite, au lepădat beţia înşelăciunii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai împlinind ceata cea fericită a celor doisprezece ucenici, din care ridicându-şi călcâiul asupra lui Hristos şi lepădându-se pe sine, vânzătorul şi-a dobândit sugrumarea cea amară, grăitorule de taine, Sfinte Matia, apostole.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sare dumnezeiască ai fost pus în lume, fericite apostole; iar prin învăţăturile cele dulci ai curăţit putrejunea înşelăciunii, ai gonit bolile şi ai izgonit neputinţele sufletelor şi ale trupurilor, prea lăudate apostole Matia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin prea curată naşterea ta, dumnezeiască Mireasă, de hainele cele urâte şi de omorârea cea de demult a fost dezbrăcat Adam, Fecioară şi a fost îmbrăcat cu veşmânt cu adevărat sfânt, care nicidecum nu se întinează de patimi.

Catavasie: O, de trei ori fericite Lemn, pe care s-a Răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul. Prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, biruit fiind de Cel ce S-a pironit pe tine cu trupul, Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndumnezeindu-te cu unirea cea dumnezeiască, te-ai făcut dumnezeu după dar şi primind de la Dumnezeu razele cele cu întâia lucrare, ai luminat pe credincioşi şi pământul de negura idolilor l-ai curăţit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iată ţie ucenicului ţi se dă toată proorocia sfinţilor prooroci; că te-ai făcut însuţi văzător şi slujitor, Sfinte Matia, următor şi apostol al Celui ce de demult a fost vestit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Noi, credincioşii, te numim pe tine, Fecioară, sfinţire înţelegătoare şi neatinsă curăţie, sfeşnic de aur şi masă însufleţită, care ai purtat Pâinea Vieţii.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte o a închipuit lămurit, de unde a treia zi ieşind, a însemnat Învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, cel ce S-a Răstignit cu trupul şi cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca un soare cu raze luminoase, în toată lumea ieşind vestirea ta, ai luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Sfinte Matia, apostole.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu măiestria înţelepciunii cuvintelor tale, mărite, ai uscat revărsarea înşelăciunii şi cu pârâul desfătării, ai adăpat pe cei ce cu credinţă cântă: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Măiestriile vrăjmaşului prin prea puternica tărie a lui Dumnezeu au slăbit; şi în faţa călătoriei tale, apostole, munţii şi dealurile necredinţei s-au sfărâmat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată Fecioara, despre care a vorbit marele Isaia, prin Duhul a zămislit pe Dumnezeu în pântece şi-L naşte. Aceluia Îi cântăm: Doamne, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu Duh de rouă aducător,

ce împotrivă răsufla, înăuntrul focului fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te gură lui Dumnezeu, ai răpit, înţelepte, din gâtul omorâtorului de oameni, pe cei pe care îi înghiţise şi îi făcuse mâncare a răutăţii sale; şi prin baia naşterii de a doua, i-ai adus Domnului pe aceştia care neîncetat cântă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te căruţă Cuvântului lui Dumnezeu, ai sfărâmat osiile înşelăciunii şi carele răutăţii; iar stâlpii şi capiştile idolilor, cu dumnezeiască putere, din rădăcină le-ai surpat; şi ai făcut biserici Treimii pe cei ce cântă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfântul Matia prea înţeleptul s-a arătat cer cuvântător care vesteşte Slava cea negrăită a lui Dumnezeu Unul-Născut, fulger al darului, vânător al celor rătăciţi, sfeşnic al luminoasei raze dumnezeieşti, tăinuitor al celor negrăite. Pe acesta întru veselie cu un glas să-l lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fire ai zămislit şi mai presus de cuvânt ai născut pe Ziditorul firii omeneşti, pe Cel ce S-a făcut Om şi nu S-a despărţit de Tatăl, Stăpână curată. Aceluia Îi cântă toată făptura: tineri, binecuvântaţi, preoţi, lăudaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci cel Preaînalt de voie S-a pogorât până la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea pe prea curata Născătoare de Dumnezeu, credincioşii o mărim.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prieten te-a numit pe tine Mântuitorul, ca pe unul ce slujeai poruncilor Lui, apostole fericite şi moştenitor al Împărăţiei Sale; iar la înfricoşătoarea zi ce va să fie, împreună şezător, Sfinte Matia prea înţelepte, împlinirea douăsprezecimii ucenicilor.

Stih: ***Sfinte apostole Matia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trecând cu ajutorul Crucii marea vieţii cea tulbure, ai ajuns la limanul odihnei şi la dorirea cea desăvârşită, fericite. Iar acum, bucurându-te, stai înaintea Iubitorului de oameni, împreună cu ceata apostolilor, rugându-te pentru noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-s-a limba ta, înţelepte, sfeşnic adevărat cu raze de aur, cu lumina Duhului cea strălucitoare arzând învăţăturile cele rele şi stingând focul cel străin şi strălucind lumină celor ce dormeau în întunericul necunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu singură între femei, Mireasă a lui Dumnezeu, ai făcut să înceteze blestemul celor întâi zidiţi, ca una ce ai născut cuprins în Trup pe cel Nescris împrejur şi ai înnoit hotarele firii; iar cu mijlocirea ta cea prea mărită, ai unit cele ce mai înainte erau despărţite.

Catavasie: Rai de Taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin care lemnul Crucii, cel de viaţă purtător, în pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu strălucirile cuvintelor tale cele dumnezeieşti, ai ars înşelăciunea celor vicleni şi pe credincioşi ai luminat a cânta venirea în Trup a Stăpânului tuturor şi ai râvnit patimii Lui celei dumnezeieşti. Pentru aceasta, adunându-ne, cu veselie săvârşim sfinţită pomenirea ta şi cu un glas grăim către tine: Sfinte Matia, apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna praznicului Schimbării la faţă a Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Suindu-Te cu ucenicii în munte şi întru Slava Tatălui strălucind, împreună cu Moise, a stat înaintea Ta şi Ilie; căci Legea şi proorocii ca lui Dumnezeu slujesc Ţie, a cărui şi firească Fiinţă de Fiu Părintele mărturisind-o, Te-a numit Fiu pe Tine. Pe Acela Îl lăudăm împreună cu Tine şi cu Duhul Sfânt.

Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Matia a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 9 august

Matia apostole, tu ai plinit ceata cea dumnezeiască, din care a căzut Iuda, şi cu fulgerele cele dumnezeieşti ale înţeleptelor tale cuvinte, prin Duhul ai gonit întunericul nebuniei idolilor; şi acum roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. *(Stihiră la Doamne strigat-am, 9 august)*

***

Sfântul apostol Matia, din neamul lui Iuda, s-a născut în Betleem. Din fragedă copilărie a început să cerceteze cărţile sfinte şi legea lui Dumnezeu, la Ierusalim.

îndrumat de Sfântul Simeon primitorul de Dumnezeu, Matia a fost învăţat să ducă o viaţă plină de curăţie, plăcută lui Dumnezeu.

Şi a venit timpul când, la trecerea a treizeci de ani de la naşterea Sa din prea nevinovata Fecioară Maria, Domnul S-a descoperit lumii după ce a fost botezat de Ioan. Adunând ucenicii, El propovăduia venirea împărăţiei lui Dumnezeu, săvârşind în acelaşi timp minuni şi semne.

Sfântul Matia, ascultând învăţăturile lui Hristos şi văzând minunile de Domnul săvârşite, s-a înflăcărat de dragoste pentru El. Şi lăsând la o parte grijile lumeşti, Matia L-a urmat pe Domnul împreună cu ceilalţi ucenici şi oameni, bucurându-se la vederea chipului Dumnezeului Cel întrupat şi desfătându-se cu învăţăturile Sale. Domnul, Căruia îi sunt cunoscute şi cele mai ascunse gânduri ale sufletului omenesc, văzând râvna şi curăţia sufletească a Sfântului Matia, l-a ales nu numai ca ucenic al Său, ci l-a trimis şi să vestească lumii ca apostol.

La început, Sfântul Matia a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli despre care stă scris în Evanghelie: „Domnul a ales alţi şaptezeci (şi doi) şi i-a trimis câte doi, înaintea feţei Sale" (Luca 10, 1).

Dar, după pătimirea cea de voie, învierea şi înălţarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos, Sfântul Matia a fost primit printre cei doisprezece apostoli. După căderea lui Iuda dintre cei doisprezece apostoli, adunarea acestora nu mai era completă de vreme ce nimeni nu fusese ales să ia locul lui Iuda; şi apostolii nu se puteau numi doisprezece.

Atunci, Sfântul Petru, ridicându-se în faţa adunării primilor creştini, a cuvântat spunând că trebuie ca ei să aleagă pe cineva în locul lui Iuda care păcătuise şi pierise. Trebuia ales cineva dintre cei ce fuseseră aproape de apostoli tot timpul cât Domnul Iisus Hristos a rămas cu ei, pentru ca numărul celor doisprezece apostoli mai apropiaţi, care au fost aleşi de El, să se întregească şi să rămână acelaşi. ***„Şi au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, (...) şi pe Matia. Şi, rugându-se, au zis: Tu, Doamne, Care cunoşti inimile tuturor, arată pe care din aceştia doi l-ai ales ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei din care Iuda a căzut, ca să meargă în locul lui. Şi au tras la sorţi, şi sorţul a căzut pe Matia, şi s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli" (Fapte 1, 23-26),*** ca cel de-al doisprezecelea. Această alegere a fost curând adeverită de Domnul, când a fost trimis Sfântul Duh asupra apostolilor în chip de limbi de foc: căci Sfântul Duh s-a oprit asupra lui Matia ca şi asupra celorlalţi apostoli, dăruindu-l cu har în aceeaşi măsură ca şi pe ceilalţi apostoli, ucenici ai Domnului.

După coborârea Sfântului Duh, apostolii au tras la sorţi pentru a vedea care şi în ce ţară va merge să vestească Evanghelia. Sfântului Matia i-a căzut să propovăduiască în Iudeea, unde a şi făcut lucrarea sa, călătorind prin cetăţi şi sate şi aducând vestea cea bună a arătării Mântuitorului lumii în Persoana lui Iisus Hristos.

Mai târziu, el a vestit pe Iisus Hristos nu numai printre iudei, ci şi printre neamuri. Tradiţia spune că Sfântul Matia a mers să propovăduiască pe Hristos şi locuitorilor Etiopiei şi că acolo a suferit multe şi deosebite chinuri.

Păgânii l-au târât pe pământ, l-au bătut, l-au agăţat de un stâlp, i-au sfâşiat stomacul cu o lamă de metal şi l-au ars cu foc. Dar, întărit de Hristos, Sfântul Matia a trecut cu bucurie prin aceste cazne.

Potrivit unor izvoare, Sfântul Matia a propovăduit Evanghelia în Macedonia, unde păgânii greci, dorind să pună la încercare puterea învăţăturilor sfântului apostol, l-au prins şi l-au forţat să bea o otravă ce atingea vederea, lăsând omul orb. Dar Sfântul Matia, sorbind otrava în numele lui Hristos, nu a păţit nimic; ba el a mai şi tămăduit mai bine de două sute cincizeci de oameni care fuseseră orbiţi de aceeaşi otravă, punând mâinile pe capetele lor şi chemând numele lui Hristos.

Diavolul, neputând îndura o asemenea mustrare, s-a înfăţişat păgânilor în chip de tânăr, cerându-le să-l omoare pe Matia care spunea că închinarea la zei nu este trebuincioasă. Când s-au dus însă să-l prindă pe Sfântul Matia, l-au căutat zadarnic timp de trei zile: căci deşi Sfântul Matia păşea printre ei, era nevăzut pentru ochii lor. Mai târziu, sfântul apostol li s-a descoperit păgânilor care-l căutau şi s-a lăsat de bunăvoie în mâinile lor. Iar ei, legându-l, l-au dus într-o temniţă unde i s-au arătat diavoli ce scrâşneau din dinţi de furie. Însă în noaptea următoare i s-a arătat Domnul învăluit într-o lumină orbitoare; şi, încurajându-l pe Sfântul Matia, l-a dezlegat, a deschis uşa închisorii şi l-a slobozit. Când s-a luminat de ziuă, apostolul stătea iarăşi în mijlocul oamenilor.

Când unii dintre aceştia, ce aveau inima împietrită şi nu credeau cele propovăduite de apostol, s-au înfuriat şi au vrut să-l lovească cu mâinile lor, pământul s-a cutremurat dintr-o dată şi i-a înghiţit. Înmărmuriţi de groază, cei rămaşi au crezut în Hristos şi au fost botezaţi întru El.

Apoi apostolul lui Hristos s-a reîntors la partea ce-i revenise, adică în Iudeea, unde a adus pe mulţi copii ai lui Israel la Domnul Iisus Hristos, făcându-le cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu şi întărindu-l cu semne şi minuni. În numele lui Hristos, Sfântul Matia a redat orbilor vederea, surzilor auzul, viaţa celor pe moarte. El a

ridicat ologi, a curăţat leproşi şi a izgonit diavoli. Numindu-l sfânt pe Moise şi sfătuindu-i pe toţi să păzească legea dată lui de Dumnezeu pe tablele de piatră, Sfântul Matia îi învăţa în acelaşi timp să creadă în Hristos, Care a fost prorocit de Moise prin semne şi prevestiri, Care a fost prezis de profeţi, Care a fost trimis de Dumnezeu Tatăl pentru a mântui lumea şi S-a întrupat din prea curata şi prea nevinovata Fecioară Maria.

Mai mult: Sfântul Matia tălmăcea toate prorocirile legate de Hristos ca fiind deja împlinite de Mesia care a venit.

La acea vreme, arhiereul iudeilor era Anna, care-l ura pe Hristos şi hulea numele Lui, un prigonitor al creştinilor, care a cerut ca Sfântul apostol Iacov, fratele lui Dumnezeu, să fie aruncat din turnul templului şi omorât.

Când Sfântul Matia, trecând prin Galileea, propovăduia prin sinagogile acelor locuri pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iudeii, orbiţi de necredinţă şi răutate, plini de turbare, l-au prins pe apostol şi l-au dus la Ierusalim la mai sus amintitul Anna. Marele preot, adunând sinedriul, a chemat pe sfântul apostol la judecată. Şi, întorcându-se către adunarea aceea de oameni fără inimă, a zis: „întreaga lume, precum şi cei aici de faţă ştiu ce ruşine şi-a adus asupra sa poporul nostru; şi nu cu voia noastră, ci prin stricăciunea câtorva care s-au depărtat de la noi, prin iubirea lor de sine fără de seamăn şi tirania lor, şi prin prefecţii romani. Nici nu mai trebuie amintiţi cei de la care au pornit aceste noi rătăciri ce au amăgit atâtea sute şi mii de oameni. Voi înşivă ştiţi câţi dintre ei au fost ucişi de soldaţii romani. Au pierit astfel atât dintre mincinoşi, cât şi dintre cei minţiţi, acoperind de ruşine neamul nostru! Aceste rătăciri au pornit de la Iuda galileeanul şi Teuda vrăjitorul. Dar, odată cu nimicirea lor, le-a fost ştearsă până şi amintirea. însă printre toţi aceşti eretici a trebuit să apară şi mai-marele ereticilor, Iisus Nazarineanul. El S-a numit pe Sine Fiu al lui Dumnezeu şi a uimit pe mulţi cu semnele şi minunile Sale vrăjitoreşti, atrăgând de partea Lui inimile oamenilor şi propovăduind renunţarea la lege, fapt pentru care a fost osândit chiar de legea pe care a hulit-o. Ce mai rămâne de spus? Oare nu ştim cu toţii că legea a fost dată lui Moise de însuşi Dumnezeu, că patriarhii şi prorocii care au păstrat-o au primit de la Dumnezeu putere să înfăptuiască minuni de care Iisus nu era în stare? Cine nu ştie că Moise a fost unul care a vorbit cu Dumnezeu ca şi cum ar fi vorbit cu un om? Cine nu-l cunoaşte pe Ilie care a fost ridicat la ceruri într-un car de foc? Cine nu a auzit de bărbatul mort care a fost aruncat peste oasele lui Elisei şi a înviat? Şi alţi plăcuţi lui Dumnezeu au săvârşit minuni. Dar nici unul dintre ei nu a îndrăznit să facă ceea ce a făcut Iisus: să-Şi pună pe seama Lui slava ce se cuvine lui Dumnezeu şi să întemeieze o nouă lege! Prorocii, insuflaţi de Sfântul Duh, au vorbit plini de umilinţă; însă El Şi-

a rostit propriile născociri cu trufie. Şi a ajuns atât de nebun, încât a mustrat cu asprime pe arhierei şi pe dregători, şi a numit făţarnici pe cărturari şi pe farisei. A mai făcut cineva dintre proroci aşa ceva? Şi pentru trufia Sa, El a primit sfârşitul care I se cuvenea, o răsplată potrivită cu faptele Lui. O, de-ar fi pierit odată cu El şi amintirea Lui, şi de nu ar fi înviat nimeni învăţăturile Sale, care ar fi murit odată cu El!

Cel mai trist este că templul lui Dumnezeu, întreaga cetate şi legile strămoşilor noştri sunt subjugate de romani! Că nu există nici un liberator care să aibă milă şi înţelegere pentru noi! Ei ne târăsc în faţa judecăţilor lor, chiar de suntem nevinovaţi, şi trebuie să îndurăm aceasta. Ei ne ţin în robie şi noi încuviinţăm în tăcere; ei ne jefuiesc şi noi nu spunem nici un cuvânt. Şi, cel mai trist dintre toate, galileenii ne dau pe mâna romanilor, osândindu-ne pe noi şi pe oamenii noştri că L-am omorât pe Iisus care, zic ei, a fost nevinovat! Mai bine să nimicim aceşti câţiva galileeni, decât să fie distrus de romani acest sfânt loc şi întregul nostru popor. Din două rele, dacă nu le putem ocoli pe amândouă, este bine să alegem răul mai mic, mai uşor de îndurat.

Acest ucenic al lui Iisus, care stă acum în faţa noastră, merită să moară. Dar mai întâi să-l lăsăm să cugete întru sine. Îi vom da timp de gândire, deoarece nu-i dorim moartea, ci îndreptarea. Să aleagă el: urmează legea dată de Dumnezeu prin Moise şi astfel îşi păstrează viaţa; ori rămâne creştin şi atunci moare“.

Ca răspuns la acestea, Sfântul Matia, ridicându-şi mâinile către cer, a zis: „Bărbaţi şi fraţi! Nu vreau să spun multe despre învinuirile pe care mi le aduceţi. Pentru mine numele de creştin nu este o crimă, ci o mărire. Căci însuşi Dumnezeu a spus prin prorocul său (Isaia) că în timpul de pe urmă robii săi vor fi numiţi cu nume nou“ (Isaia 65,15).

Arhiereul Anna a strigat: „Nu este o crimă să nesocoteşti sfânta lege, să nu cinsteşti pe Dumnezeu şi să apleci urechea la poveşti vrăjitoreşti deşarte?“

„Dacă mă veţi asculta, a răspuns Sfântul Matia, vă voi lămuri că învăţătura răspândită de noi nu este plină de poveşti şi vrăjitorie, ci că adevărul ei este mărturisit de lege de un timp îndelungat“.

Când arhiereul a încuviinţat, Sfântul Matia a început să tâlcuiască scrierile şi prorocirile din Vechiul Testament, privitoare la Iisus Hristos. Cum Dumnezeu a făgăduit strămoşilor Avraam, Isaac şi Iacov să ridice din sămânţa lor un Om prin Care să fie binecuvântate toate neamurile de pe pământ, şi despre care David

vorbeşte în Psalmii săi: „Se vor binecuvânta întru El toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe El“ (Ps. 71, 18). Cum tufişul nears a preînchipuit întruparea lui Hristos din prea curata Fecioară, fapt prorocit de Isaia când a spus: „Iată, Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi vor chema numele lui Emanuel“ (Isaia 7, 14), adică Dumnezeu e cu noi. Şi Moise a vestit pe Hristos, zicând: „Proroc din mijlocul tău şi din fraţii tăi, ca şi mine, îţi va ridica Domnul Dumnezeul tău: pe Acela să-L ascultaţi“ (Deut. 18, 15). El a mai prorocit şi pătimirea cea de voie a Mântuitorului, când a ridicat cu toiagul şarpele. Şi Isaia a vorbit despre aceasta, zicând: „Ca un miel spre junghiere s-a dus“ (Isaia 53, 7) şi „cu cei făcători de rele a fost numărat“ (Isaia 53, 12). Şi prorocul Iona, care a ieşit nevătămat din pântecele balenei (Iona 2, 1-11), a fost o prefigurare a învierii Domnului în a treia zi.

Aceste tâlcuiri amănunţite ale Vechiului Testament şi a versetelor care se referă la Iisus Hristos l-au scos din sărite pe Anna într-o aşa măsură, încât nu s-a putut stăpâni şi a zis Sfântului Matia: „Cum îndrăzneşti să încalci legea? Nu ştii binecunoscutele cuvinte ale Scripturii: «De se va ridica în mijlocul tău proroc sau văzător de vise şi va face înaintea ta semn şi minune, şi se va împlini semnul sau minunea aceea, de care ţi-a grăit el, şi-ţi zice atunci: Să mergem după alţi dumnezei, pe care tu nu-i ştii, şi să le slujim acelora, să nu asculţi cuvintele prorocului aceluia sau ale acelui văzător de vise (...) (ci mai degrabă) să-l daţi morţii» (Deut. 13, 1-2, 5)?“

Sfântul Matia a răspuns: „Cel despre Care vorbesc eu nu este doar proroc, ci Domnul prorocilor! El este Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu, Căruia minunile Sale martori îi sunt! De aceea cred în El şi nădăjduiesc să rămân neclintit în mărturisirea prea sfântului Său nume!“

„Dacă ţi se va da timp de gândire, te vei pocăi?“, a întrebat arhiereul.
„Fie ca nicicând să nu mă abat de la adevărul pe care l-am cunoscut deja, a răspuns sfântul apostol. Cred din toată inima mea şi mărturisesc deschis că Iisus Nazarineanul, pe Care voi îl respingeţi şi L-aţi dat morţii, este Fiul lui Dumnezeu, Care de o fiinţă este şi veşnic este împreună cu Tatăl; şi eu sunt robul Lui“.

Atunci arhiereul, acoperindu-şi urechile şi scrâşnind din dinţi, a strigat: „Huleşte! Huleşte! Faceţi-i cunoscută legea!“ Şi tot atunci, cartea legii a fost deschisă şi a fost citit acel fragment care zice: „Omul care va huli pe Dumnezeu îşi va agonisi păcat. Hulitorul numelui Domnului să fie omorât neapărat; toată obştea să-l ucidă cu pietre“ (Lev. 24, 15-16). După ce s-a citit acest pasaj, arhiereul a zis apostolului

lui Hristos: „Cuvintele tale aduc mărturie împotriva ta. Fie pe propriul tău cap sângele tău!“

Apoi arhiereul l-a osândit pe Sfântul Matia la uciderea cu pietre, şi au dus pe apostol la locul execuţiei. Când au ajuns la locul numit Bethlaskila, ceea ce înseamnă „casa celor ucişi cu pietre“, Sfântul Matia a zis iudeilor care-l conduseseră până acolo: ***„Făţarnicilor! Bine a vorbit prorocul David despre cei ca voi: «Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului şi sânge nevinovat vor osândi» (Ps. 93, 21). La fel a spus şi prorocul Iezechiel despre oameni ca voi, că ei vor ucide «sufletele care nu trebuie să moară» (Iez. 13, 19)“.***

După ce apostolul lui Hristos a rostit aceste cuvinte, doi martori, aşa cum cerea legea, şi-au pus mâinile pe capul lui, spunând că el a hulit numele lui Dumnezeu, legea şi pe Moise; şi aceia au fost primii care au aruncat cu pietre în Sfântul Matia. Apostolul a cerut ca primele două pietre să fie îngropate cu el, ca martori ai pătimirilor sale întru Hristos. Mai apoi au început să arunce şi alţii cu pietre, lovind pe sfântul apostol. Iar el, înălţându-şi braţele, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului său.

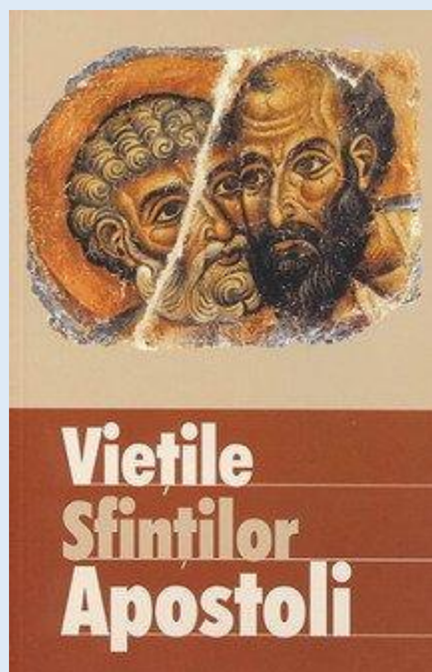
Nelegiuiţii iudei au mai sporit cu încă o ocară muncile mucenicului: după moartea lui, pentru a face plăcere romanilor, ei l-au decapitat cu o sabie, ca şi cum apostolul lui Hristos ar fi fost un duşman al Cezarului. Şi aşa, învingând în lupta pentru bine, Sfântul apostol Matia şi-a încheiat sorocul. Credincioşii, luând trupul apostolului, l-au înmormântat, înălţând cântări de mărire Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh I se cuvine slavă şi cinstire acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul, glasul al III-lea: Apostole Sfinte Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Condac, glasul al IV-lea: Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieşind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu harul, purtătorule de minuni Matia apostole.

Extras din cartea: Vieţile Sfinţilor apostoli tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului Părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, Bucureşti Editura Sophia, 288 p.; 20 cm.

Vieţile Sfinţilor apostoli (pdf):

https://www.academia.edu/42945271/Vie%C5%A3ile_Sfin%C5%A3ilor_apostoli

https://archive.org/details/vietile-sf.-ap._202107
https://drive.google.com/file/d/1ycWFHd0A9dHBu-woazLTyF0FubISRYLq/view?usp=sharing

https://www.slideshare.net/steaemy1/vietile-sf-ap